

Юпитера отъ Семела, богъ на лозарство-то, слѣдователно на виното и на веселіето. *Т. 7.*

Лозаръ **Лозаринъ** *с. м.* обработывающій виноградники; Нашій земледѣлецъ: орачъ, лозаръ или градинарь работи земь-тъ. *Л. Д. 1869 р. 169.* Лозаре-ти си приготвувать потрібны-ты сѣдины. *Л. Д. 1870 р. 186.* Образовани-тъ лозари. *Л. Д. 1876 р. 73.* Пролѣтно време, кога-то лозаринъ-тъ са излѣже нѣкой пѣтъ и си отгребе лозе-то по рано. *ib.*

Лозе **Лозіе** *с. с.* **Лозя** *мн. ч.* виноградникъ. **Лозице** *ум.* Лозе не ще молитва, ами мотикъ. Лозе не ще дѣдъ попъ, ами иска чия Пота. *Ч. 181.* На нива йоще на лозіе. *Д. 4.* Така единъ копачъ иде на лозіе съ една мотыкъ. *Л. Д. 1869 р. 128.* Та да одиме да прошетаме Горе и долу се кунъ лозя-та, Да набериме шаміа грозіе. *М. 466.* Задъ дравня-та си виждахъ голы камъкъ възъ монастырь-ать и лози. *Р. 23.* А пакъ стрѣмны-ты мѣста накычихъ Врѣтѣчлине съ медоточны лозя и оwoщкы. *Л. Д. 1869 р. 133.* Рѣдко е българско селско семейство да не пие вино, кое си имать у дома отъ лозия си. *Пк. 38.* Това мѣсто бѣше пустиня—ни едно дървенеце, ни една нивица, ни едно лозице. *З. 190.*

Лозевъ **Лозйовъ** **Лозень** *пр.* виноградный: Лозевы-ты прѣчки. *Л. Д. 1871 р. 233.* А по нимъ зет-отъ мею побратими-те, имеемъ на глава лозень венецъ навитканъ со цѣрвена коприна и цвекъ. *М. р. 515.*

Лозень-градъ *имя собств. города:* Лозенградъ (Къркларсс). *Л. Д. 1873 р. 105.*

Лозина *с. ж. тоже что Лоза:* Грозде-то да са сплусе на лозина-та. *Л. Д. 1875. р. 146.* М. касае грозде-то отъ лозина-та. *ib. р. 148.* А нѣкои си плетътъ подовници отъ дивъ лозина и ги зъвать „лаъси“. *Пк. 48.*

Лозинка *с. ж.* лозунгъ, пароль: Войвода си лозинкъ издаде Да си дружина съединиатъ Бодра си стража бързо убаде Готови вси да си поклонятъ! *Гн. 21.*

Лозница *с. ж. тоже что Лоза:* Мама закопа мею два друма, Лудо закопа мею три друма. Мама излезе дълга лозница, Лудо излезе цѣрвень трандафилъ. *М. 288.* Момче (умрѣло) излезе трандафилъ, А момиче-то лозница. *М. 497.* Гроздето, посвѣтло отъ багряницата, не можеше да са крые подъ листоветъ и лозницитъ бѣхъ повисналы отъ плода си. *Т. 5.*

Лой *с. м. и с. ж. съ чл.* **Лойта** *мн. ч.* только **Лоеве** жиръ, сало; Бере лой. Сир. Копиѣ; не му е твърдъ добръ. *Ч. 129.* Не ще котка лой! *Ч. 197.* Намачкайте лоя и катрана, Оганъ дайте отъ руси-те коси, Изгорите ваква биханіа. *М. 105.* Който има много лой, Той е благороденъ. *З. 65.* Чувство-то не струва Като капкъ лой! *Л. Д. 1872 р. 226.* Китовъ